

1. Εδώ κι ένα μήνα έχει επισημοποιηθεί από τους πιστωτές η συζήτηση για το «τρίτο πακέτο» βοήθειας προς την Ελλάδα. Στη Γερμανία έχει γίνει και αντικείμενο οξείας προεκλογικής αντιπαράθεσης. Ποιες εκτιμάτε ότι είναι οι πραγματικές προθέσεις των δανειστών;

Εκτιμώ ότι η πρόθεση είναι να χρησιμοποιηθεί η νέα δημοσιονομική κρίση που προκύπτει από τις καταστροφικές πολιτικές λιτότητας που ακολουθούνται, ως ευκαιρία για τη συνέχιση των ίδιων πολιτικών! Ενώ όλα πήγαιναν «πρίμα», με περισσό θράσος ανακοινώνουν ότι τελικά δεν είναι βιώσιμη η κατάσταση και ότι πρέπει να δοθούν κι άλλα «λίγα» χρήματα ακόμη, αλλά μόνο αν συνεχιστεί η πολιτική λιτότητας που είναι υπεύθυνη για το ότι δεν είναι βιώσιμη η κατάσταση! Δεν υπάρχει καμία πρόθεση επίλυσης του προβλήματος του δημόσιου χρέους από τη νεοφιλελεύθερη ελίτ που κυβερνά σήμερα την Ευρώπη.

2. Ένα τρίτο πακέτο σημαίνει και τρίτο μνημόνιο, με δεσμεύσεις που υπερβαίνουν τον ορίζοντα του 2016. Πώς επηρεάζει αυτό τη βασική σας ανάλυση για τις εξελίξεις; Μια δέσμευση σε τρίτο μνημόνιο περιπλέκει το έργο μιας κυβέρνησης της Αριστεράς;

Κάθε άλλο. Οι υπογραφές δεσμεύουν εκείνους που τις βάζουν και όχι εμάς. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει διαμηνύσει στην τρόικα και στην ΕΕ ότι δεν πρόκειται να συνεχίσει την ίδια πολιτική. Οι πολιτικές λιτότητας θα τελειώσουν. Η κυβέρνηση της Αριστεράς θα καταργήσει το όποιο μνημόνιο υπάρχει όταν αναλάβει, θα το αντικαταστήσει με ένα Εθνικό Σχέδιο Κοινωνικής και Οικονομικής Ανασυγκρότησης και θα διαπραγματευτεί για μια νέα δανειακή σύμβαση, η οποία θα καθιστά την κατάσταση αληθινά βιώσιμη. Η αλλαγή πολιτικής θα είναι άμεση και θα γίνει αισθητή αμέσως μόλις αναλάβουμε.

3. Στον πυρήνα της συζήτησης για το τρίτο πακέτο υπάρχει το θέμα το περίφημο χρηματοδοτικό κενό και το ενδεχόμενο νέας αναδιάρθρωσης του χρέους με πρωτοβουλία των δανειστών. Αισθάνεστε ότι αυτή η προοπτική αποδυναμώνει τη βασική θέση σας για διαπραγμάτευση με στόχο τη διαγραφή μέρους του χρέους;

Αντιθέτως. Από τις εξελίξεις αποδυναμώνεται η φαύλη πολιτική που ασκούν οι ελληνικές κυβερνήσεις τα τελευταία τρία χρόνια σε συνεργασία με την τρόικα. Η κάθε μνημονιακή κυβέρνηση αλλά και η τρόικα μας λένε συνεχώς ότι το χρέος είναι βιώσιμο και κάθε λίγους μήνες αναγκάζονται να παραδεχθούν ότι ψεύδονται και να συζητάνε ξανά και ξανά για αναδιρθρώσεις του χρέους. Αυτή η πολιτική υπονομεύει την αξιοπιστία της χώρας και, πέραν όλων των άλλων

κοινωνικών δεινών που επιφέρει, αποτρέπει και τις επενδύσεις. Η παραδοχή από μέρους τους για μια ακόμη φορά ότι απαιτείται αναδιάρθρωση του χρέους ενδυναμώνει τη θέση μας. Όπως σας είπα και πριν, η διευθέτηση που επιδιώκουν κυβέρνηση και τρόικα θα είναι τέτοια που να μην επιλύσει το πρόβλημα. Αντίθετα το δημόσιο χρέος θα συνεχίσει να χρησιμοποιείται ως εργαλείο χρήσιμο για τη συνέχιση της λιτότητας. Μακρόπνοη λύση με προοπτική ανάπτυξης θα δοθεί μόνο από τη νέα συμφωνία που θα πετύχει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

4. Η κυβέρνηση Σαμαρά πορεύεται με μια προοπτική ν' αντέξει όσο γίνεται περισσότερο για να προλάβει τις πρωτοβουλίες των εταιρών – δανειστών. Θα το πετύχει; Πόσο πιθανό είναι αυτό που αποκαλείται «εκλογικό ατύχημα»;

Έχετε δίκιο, πορεύονται μόνο με βραχυπρόθεσμο ορίζοντα καθώς τα συμφέροντά τους είναι ταυτισμένα με αυτά μιας μικρής ολιγαρχίας και των δανειστών. Δεν είμαι καθόλου βέβαιος ότι αυτό μπορεί να κρατήσει για πολύ. Το «ατύχημα» που θα τους αναγκάσει να συρθούν σε εκλογές δεν είναι καθόλου απίθανο.

5. Κι αν συμβεί αυτό το «εκλογικό ατύχημα» και οι πολίτες φέρουν μπροστά τον ΣΥΡΙΖΑ, νιώθετε να είστε έτοιμοι ν' αναλάβετε την ευθύνη της διακυβέρνησης;

Είμαστε έτοιμοι να κυβερνήσουμε από τότε που μιλάμε για «κυβέρνηση της Αριστεράς», δηλαδή, πριν από το Μάιο του 2012. Σήμερα, αν θέλετε, είμαστε ακόμη πιο έτοιμοι, καθώς έχουμε και την εμπειρία της αξιωματικής αντιπολίτευσης για σχεδόν ενάμιση χρόνο.

6. Ποιες είναι οι πρώτες προγραμματικές προτεραιότητες μιας κυβέρνησης υπό ΣΥΡΙΖΑ; Μετά την καταγγελία του μνημονίου, τι; Με ποιους τρόπους θα αντιμετωπίσετε το πραγματικό χρηματοδοτικό κενό για τη λειτουργία του κράτους, για το ξεκόλλημα της οικονομίας από την ύφεση όσο θα διαπραγματεύεστε με τους εταίρους;

Η καταγγελία του μνημονίου δεν θα είναι κάτι αρνητικό αλλά κάτι θετικό. Δηλαδή θα είναι νόμοι που θα εμφανιστούν ταχύτατα στη βουλή και με τους οποίους αφενός θα ανακουφίζονται άμεσα οι μη έχοντες και αφετέρου θα επανέρχονται τα βασικά δικαιώματα της εργασίας, των οποίων η κατάργηση μας έχει μετατρέψει σε οιονεί τριτοκοσμική χώρα. Αυτό θα αποτελέσει την προϋπόθεση για την εκκίνηση του Σχεδίου Κοινωνικής και Οικονομικής Ανασυγκρότησης, σε αναφορά με το οποίο θα εκκινήσει και η διαπραγμάτευση με τους εταίρους, μέρος της οποίας θα επιδιώξουμε να αποτελέσει η συμφωνία για ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Παράλληλα θα δημιουργήσουμε άμεσα χρηματοδοτικά εργαλεία τα οποία θα βοηθήσουν να κινηθεί εκ

νέου η οικονομία, η οποία έτσι κι αλλιώς θα πάρει μια αρχική ώθηση από την αύξηση της ζήτησης των χαμηλόμισθων. Θα δημιουργηθούν χρηματοδοτικά σχήματα ειδικού σκοπού τα οποία θα συνδυαστούν με νομοθετικές ρυθμίσεις που θα επιτρέπουν να πολλαπλασιαστούν τα συνεργατικά και συνεταιριστικά εγχειρήματα, η κοινωνική οικονομία, κάτι που θεωρούμε ότι θα βοηθήσει και την άνεργη νεολαία αλλά και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

7. Εξ αριστερών σας ασκείται η κριτική ότι όσο γίνεται πιο ορατό το ενδεχόμενο να διεκδικήσετε τη διακυβέρνηση της χώρας, τόσο διολισθαίνετε σε μια πολιτική διαχείρισης του συστήματος; Τι απαντάτε σ' αυτήν την κριτική;

Η κριτική που ασκείται από το ΚΚΕ είναι γνωστή εδώ και δεκαετίες. Για το ΚΚΕ η κοινωνική αλλαγή σημαίνει κρατικοποίηση των πάντων. Αυτό το μοντέλο κατά τη γνώμη μου έχει κριθεί ιστορικά και έχει αποτύχει. Εμείς είμαστε υπέρ ενός δημοκρατικού κοινωνικού μετασχηματισμού. Ενός μετασχηματισμού που θα δίνει το δικαίωμα στην κοινωνία, στην κοινωνική πλειοψηφία των δυνάμεων της Εργασίας, να ελέγχει την εξουσία όχι μόνο την πολιτική, αλλά και την οικονομική και να έχει το δικαίωμα να παρεμβαίνει και να καθορίζει τις αποφάσεις. Η κρατική νομική μορφή δεν οδηγεί αναγκαστικά στον κοινωνικό έλεγχο, στη θεμελίωση μιας οικονομίας και κοινωνίας των κοινωνικών αναγκών, που εμείς επιδιώκουμε. Είναι ένα μέσο, αλλά όχι ο σκοπός. Πέρα από το ΚΚΕ υπάρχει και η κριτική της ΑΝΤΑΡΣΥΑ η οποία δυστυχώς προσδέθηκε στο «νομισματικό» άρμα πολιτικής, στην «έξοδο από το ευρώ». Πρόκειται για την προοπτική μιας περιχαρακωμένης και αναγκαστικά εξαγωγικής οικονομίας η οποία θα βασίζεται στους πολύ χαμηλούς μισθούς. Κατά τη γνώμη μου δεν είναι καν αριστερή πολιτική.

8. Και εκ δεξιών η κριτική υπαινίσσεται κάτι ανάλογο. Ότι ενώ «μαξιμαλίζετε», στο τέλος θα διαχειριστείτε τα μνημόνια. Πώς το αποκρούετε;

Αυτό το γεγονός που αναφέρετε αναδεικνύει με ανάγλυφο τρόπο την απελπισία του μνημονιακού πολιτικού στρατοπέδου. Δεν μπορούν να αποφασίσουν αν πρέπει να μας παρουσιάσουν στον κόσμο ως «αριστερούς τυχοδιώκτες» ή ως «δεξιούς» και άρα ίδιους με τους εαυτούς τους! Όταν λέμε ότι θα καταργήσουμε τις μνημονιακές πολιτικές μας παρουσιάζουν ως λαϊκιστές, σχεδόν ως «τρομοκράτες» και μας εγκαλούν για το ότι δεν έχουμε δήθεν πρακτικές προτάσεις. Όταν παρουσιάζουμε τις πρακτικές προτάσεις και τις κοστολογήσεις μας, λένε στον κόσμο ότι είμαστε και εμείς απλοί διαχειριστές, άρα δεν υπάρχει λόγος να ψηφίσουν εμάς. Ομολογώ ότι με όσους πολίτες έχω

*συζητήσει μου έχουν πει ότι αυτή η επικοινωνιακή τακτική των
μνημονιακών τους προκαλεί θυμηδία. Ίσως αυτή η κωμωδία είναι και το
μόνο που προσφέρουν στην κοινωνία.*